

ברוך

קיר

פרי

פרישת בהעלותך

צדיק

בסוכה (י"ב) הוא צפוני על שם שצפון בלבן
ושם מסיים כי הגדיל לעשות בתלמידי
חכמים יותר מכולם עיין שם. דהם שבע
מדריגות נגד שבע מדריגות דקדושה וזה
האחרון הוא גם כמי שנקי לגמרי כל זמן
שלא נתקן חטא אדם הראשון לגמרי עדיין
יש מציאות ליצר הרע. כדור המלך ע"ה
שאמרו ז"ל (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ה') על
פסוק (תהלים ק"ט, כ"ב) ולבי חלל דהרגו ליצר
הרע בתענית. ועם כל זה בעת הנסיון חזר
להתעורר וכל הגדול יצור גדול כי זה לעומת
זה עשה. רק שאצלו הוא צפון וטמון
והתעוררותו הוא כל זמן שיש מציאות
הרגשת תאוה גופנית. דאדם הראשון קודם
החטא לא הרגיש הנאת עצמו דעל כן אמר
ולא יתבוששו וכן איתא כיעקב אבינו ע"ה
(רש"י בראשית כ"ט, כ"א) וכן איתא לעתיד (וזהו
ח"א קל"ז:) לב להוציא בשר. ועל כן איתא
בספרי (עקב י') אין יצר הרע שולט אלא מחוץ
אכילה ושתיה כמו שנאמר בפרשת ואחזק
(דברים י', י"א-י"ב) ואכלת ושבעת השמר לך פן
תשכח ובפרשת עקב (שם ח', י"ב-י"ד) פן תאכל
ושבעת וגו' ושכחת וגו' ושם בסוף הפרשה
(שם י"א, ט"ד-ט"ז) ואכלת ושבעת השמר לכם
פן וגו' ובפרשת וילך (שם ל"א, כ') ואכל ושבע
ודשן ופנה וגו' ובפרשת האזינו (שם ל"ב, ט"ז)
שמנת וגו' ויטוש וגו' ובברכות (ל"ב) מלא
כריסא זני בישי. ובתנא דבי אליהו רבה (פ"ק
כ"ט) הובא בתוס' כתובות (ק"ד, ד"ה לא) בשם
מרדכי עד שתבקש שיכנס דברי תורה למעיך
יבקש שלא יכנסו מעדנים ואכילה ושתיה
יתורה. והיינו באכילת היתר כל שהוא למלא
כריסו ולא ככוונה לשם שמנים. ודברי תורה
משבר היצר כמו שאמרו (סוכה י"ב) משכחו
לבית המדרש ובוזר (ח"א ר"ב) לית לך מלא
לתבוא יצר הרע אלא אוריינתא וכן בפרשת
ואחזק (ח"א דס"ח) דלית לך מקטרגא ליצר
הרע בר מלי דאורייתא: ואמר דצריך לבקש

על זה יותר ותחילת חטא אדם הראשון
וכניסת היצר על ידי תאות אכילה והכנס
בלבו הרגשת תאוה וזהו הוא תחילת כניסתו
בלב. ועל כן במקדש שולחן בצפון דעל ידי
אכילה בקדושה מסתלק היצר הרע.]

וזה שנאמר בהעלותך את הנרות אל מול פני
המנורה יאירו שבעת הנרות היינו
שבעת הנרות שהם כנגד שבע מדות
תחתונות וכמו שאמרו במדרש רבה (במדר
הכה ט"ו, ו') ששבעת הנרות כנגד שבעה
כוכבים. ובספר יצירה (פ"ק ד') חשב שבעה
הנרות היינו שבעת הנרות היינו
שמי שיעמוד מול פני המנורה היינו מי שיכין
עצמו לקבל אור תורה שבעל פה ויעמוד מול
קדושת השבת מוכן לקבל האור יאירו שבעת
הנרות היינו הנר האמצעי שהוא שבת מדת
מלכות בת שבע שכלול מכל שבעת הנרות.
ועל זה מובן מה שנכתב אחר כך ויעש כן
אחר לחגיו שבחו של אהרן שלא שינה כיוון
שהדבר חלף עיקר ככוונת לבו בהחלוקה
להשפיע כוחו בחינת תורה שבעל פה לכל
מי שיעמוד מול פני המנורה מוכן לקבל
קדושת בחינת תורה שבעל פה מיום השבת
שנקרא מול פני המנורה הנר אמצעי כנ"ל.
וזה שנאמר אל מול פני המנורה העלה

כוכבי לכת כנגד שבעה הימים ושבעה הימים
הם שבע המדות כמ"ש בזה"ק (ח"א צ"ד:) כי
ששת ימים עשה ה' ולא כתיב בששת הימים
שהאציל שש מדות תחתונות שהם ששת ימי
המעשה ויום שבת שהוא כנגד מדת מלכות.
וכן תמיד כל מספר שהוא כנגד מדת שבע
מדות. וזה שאמר ששבעת הנרות שהם כנגד
שבע המדות יאירו אל העומד מול פני
המנורה שהוא נר האמצעי שהוא נגד יום
השבת וכמו שחשב האר"י הקדוש שלשה
ימים דקמי שבתא רביעי חמישי ששי הם
מקבלין מקדושת שבת הבאה ושלשה ימים
דבחר שבתא ראשון שני שלישי נשאר בהם
רשימו בקדושה משבת שעברה ושבת הוא
האמצעי ולכן נקרא מדת מלכות בת שבע
כמ"ש בזה"ק שכולל קדושת כל השבע
מדות וכמ"ש בזה"ק (ח"א פ"ח) דשבת כללא
דכל ברכאן וזהו שאומרים ברכתו מכל הימים
שכלול בשבת ברכת כל השש מדות גם כן.
וזהו שאמר שיהיו שלשה מזרחיים פונים
לאמצעי וכן שלשה המערביים פונים
לאמצעי שכולם כלולים באמצעי שהוא כנגד
יום השבת שנקרא בת שבע כנ"ל:

[כ] במדרש רבה (פרשה זו ט"ו, י') דמשה
רבינו ע"ה נתקשה וכו' וחזר
ונתקשה וכו' והראהו הקב"ה וכו' ועם כל
זה לא יכל רק בצלאל עשהה יעין שם.
ודרש כן מלשון הכתוב בפסוק מקשה ואחר
כך כמראה אשר הראה וגו' ואחר כך כן עשה
מי שעשהה היינו בצלאל עיין שם. וענין
הרמוז בזה על שלש פעמים שנחקשה וגם גוף
הדבר מה שייכות זה לכאן היה לו להביא
זה במלאכת המנורה. ויש להבין ענין שאמרו
שבחו של אהרן שלא שינה ומהיכא תיתי
ישנה. רק מה שכחב אל מול פני המנורה
יאירו שבעת הנרות לפי הדרש דדרשו חז"ל
היה צריך לומר ששת הנרות וגם למה נקרא
נר האמצעי מול פני וכו'. ויש לומר על דרך
הפשט דמנורה בדרום ומול פני המנורה הוא
בצפון ונאמר (ירמיה א', י"ד) מצפון תפתח
הרעה כי צד צפון תפתח ופרץ לפני היצר
הרע וכוחות הרע ולב כסיל לשמאלו. וכן
בכמה מקומות בדברי חז"ל משמאלים נקרא
ההולך בדרך רע ומימינים ההולכים בדרך
טוב. והוא משום דלכ חכם לימינו ולב כסיל
לשמאלו ובברכות (ס"א) למדו מזה גם כן
לכלית דימין יעצתו לטובה וכו'. וצפון הוא
לשמאל ודרום לימין כמו שנאמר (תהלים פ"ט,
י"ג) צפון ימין וגו' שכן הוא בעמידת האדם
למזרח דעל כן נקרא מזרח קדם. ושם
השבעי משבעה שמות דיצר הרע שחשבו

נדרתה כאשר צוה ה' את משה דהיינו שעשה בכונה הראויה להשפיע לכל ישראל בדינת חורה שבעל פה למי שיעמוד אל מול פני המנוחה שכנגד השבת מוכן לקבל כנ"ל שעיקר השפעת חורה שבעל פה מיום השבת וכמו שאמרנו. וזה שאמר בספרי להודיע שבחו של אהרן שכשם שאמר לו משה כן עשה עשה לה מול פנים^ל.

מסתעף השאור שבפיסה בלב. וזה שנאמר אל מול פני המנוחה שהם השבע קליפות שעומדים מנגד פני המנוחה זה לעומת זה יאירו שבעת הנרות. שעל ידי החורה שבעל פה מלכות פה חורה שבעל פה חרוב חכמה יתקנו חרוב כעס ויתקנו כל הקלקול. וכתוב לשון יאירד וכמו שאומרים והאר עינינו בחורחן וכי' לאהבה ולראות את שמך שהם שני הקצוות ימינא ושמאלא שנוכר. וזה שנאמר ויעש כן אהרן אל מול פני המנוחה העלה נרותיה, שהעלה הנרות עד מאמר בראשית מדת עתיקא שכל הנעלם מכל רציון. ועל ידי זה תיקן גם מול פני המנוחה שהוא מעשיהן של רשעים שמסתעף מזה. וכמו שנאמר (ישעיה א, י"ח) אם יהיו חטאיכם כשונים הללו ססדרות ובאות מששת ימי בראשית כשלא ילבינו כמו שאמרו בשבת (פ"ט) והיינו שכן היה בריתו של עולם ברישא חשוכא והדר נהורא (שם ע"ג) והוא כדי שיהיה נהורא והוא נפק מנג חשוכא (והדר ח"ב פ"ד) ויהיה טוב מאד ואז כשלא ילבינו שנעשה כדורית.

וזה שנאמר ויעש כן אהרן להודיע שבחו של אהרן שלא שינה (כמו שכתב רש"י מספרי) וקשה מה שבת הוא לאהרן קדוש ה' שלא עבר על מצות ה'. אך השבת הוא מה שנאמר אל מול פני המנוחה העלה נרותיה וזה שבת גדול לאהרן שבכוונתו שהיה מכוון בהלקח הנרות העלה כל השבע בוצינין עד עתיקא ועל ידי זה תיקן גם את מול פני המנוחה שהם השבע מדות דקליפה. ושבת הומן לתיקון זה ושבת מדת מלכות פה חורה שבעל פה. ועל ידי זה זוכין להתגלות עתיקא כתר עליון איהו כתר מלכות ויכולים לתקן שורש הקלקול. וזה שאמר (שבת ק"ח:) שבשמיות שבת כראוי מיד נגאלין^ל.

וכתוב אל מול פני המנוחה יאיר שבעת הנרות ופירש רש"י מספרי שיהיו כולם פונים לאמצעי. והקשו ד"ל דהוה ליה לומר שששת הנרות. אך הענין דזה לעומת זה עשה אלהים וגם שבע מדות דקדושה יש שבע קליפות שהם כללים גם כן מעשר כמו בקדושה והם קליפת שבעים אומות ומהם

יא בשלך. והו כוונת
 שהם אור קמן מאד
 אל מול פני המנוחה
 אותן שבעת הנרות
 תמיד. כי באמצעות
 פע הגדולה מלמעלה
 משתמש אלא בשל
 כאמצעות שני
 זכיה. והו כיון שש
 בניה. ותקן לוי. התפ
 סעודה. פוסל. פוסל
 ש בהם עכשיו. מו
 ש ששנאמר (ויקרא)
 ו משה וכתוב ובס
 צל. (א"א) וכן הו
 ט ידע מה. ע
 זול אל תקרי מה א
 " משה). (וכ"ה בילק
 ב). לפיכך עשית
 ל לפי שהאורה ה
 גדולה מאד ולא ה
 לקרוץ מחומר ולס
 כך עשית חמה כו.

לו שהיה הפ
 שאצלך אני סו
 ובו ראיתי את
 י כל מה שהתקנ
 ייך שאני פוסל
 שתמש אלא בשל
 ר (וינאל ב כב) ונה
 י מנוחה ונרות. מה
 כנתי בתוכם, (ש
 ת שכינה. מה פת
 זל מועד. מיד קר
 נתו וישמע את הק
 את הנרת.

אמתך המה יח
 זה והלכנה מאיר
 אור של מצלן ה
 י יהלכו לנגה ב
 נ ממנו לכל הבר
 ידע מה בחשוכ
 ייך, שנאמר (בראש
 ורא עמיה שרא והלא
 ולא מאה שיש חלק
 יה שרא הוא האור הע
 והו וחושך על כן נתן
 זו והאור שבעה"ז בא
 יעים להגיע לנו האור
 לכת כדלעיל בסיומ

ע עכשיו. ולא יוכל משה
 זל וקרא לו ה' יתכן ולא
 ה' אלתיך שאל.

אמר דוד באור פני מלך חיים. אפשר צריך להגיה
 שלמה חלוק דוד או פסוק אחר מתהלים (הרש"ש). באור
 פני מלך חיים. ר"ל לפי שהמנוחה רומזת לאור הגנוז
 מששת ימי בראשית אשר באור פני מלך חיים. ולולי

הרשעים לא היה נגנו אותו
 ואור. והו שמסים נמנע
 השמחה מן הרשעים כו'. וה
 קאי על אור הגנוז. מן הרשעים.
 שאנים מאמינים באל חי. וניתנה
 לישראל היינו לצדיקים כדאי
 בתנחומא. כדכתיב (משלי ג)
 עור צדיקים ישמח. י מנוחה
 תהורה. בלי גשמיות. והראה לו
 נעשה המנוחה. שהראה הקב"ה
 יפ שנתקשה בה וכמו שפרש"י
 מזמשי. מיד עשאה. והו
 רכתיב כמראה אשר הראה ה'
 את משה כן עשה את המנוחה
 היינו בצלאל. ואעפ"כ היתה
 מעשה שמים. שאל"כ לא היה
 יל לעשותה. והו דלא כתיב
 מן עשה בצלאל. אלא כן עשה
 חס ור"ל כן עשה מי שעשאה.
 ופיכך כשחבר כו'. פי לפי
 היתה מעשה שמים היא
 כימת לעד (י"ט). ויש שפירשו
 שכל שלא יצטרכו להתקשות
 עד נגנוהו. מחמשה דברים
 נגנו כו'. עיין בהמקומות
 שצייתי ביד יוסף שיש חילופים
 מחמשה דברים. הארון. כפ"ק
 וסירות ובפ"ג דהוריות ילף

י ר' לוי בר רבי אומר מנוחה
 טהורה ירדה מן השמים. שאמר
 לו הקדוש ברוך הוא למשה (שמות
 כה לא) ועשית מנחת זהב טהור.
 אמר לו כיצד תעשה אותה. אמר
 לו מקשה תיעשה המנוחה. ואף
 על פי כן נתקשה משה וירד
 ושכח מעשיה. עלה ואמר רבוני
 כיצד תעשה אותה. אמר לו
 מקשה תיעשה המנוחה. ואף על
 פי כן נתקשה משה וירד ושכח
 אותה. הראה לו למשה, ועוד נתקשה בה. אמר לו וראה
 עשה. עד שנטל מנוחה של אש והראה לו עשיתה. ואף
 על פי כן נתקשה על משה. אמר לו הקדוש ברוך הוא לך
 על בצלאל והוא יעשה אותה, ואמר לבצלאל, מיד
 עשאה. התחיל תמה ואמר אני כמה פעמים הראה לי
 הקדוש ברוך הוא ונתקשיתי לעשותה, ואף שלא ראית
 עשית מדעתך, בצלאל, בצל אל היית עומד פשההראה לי
 הקדוש ברוך הוא עשיתה. ולפיכך פשההראה לי
 עשה המנוחה. וזה אחד ממחמשה דברים שנגנו, הארון,

הוא וכמ"ש ומשכן ה' אשר עשה משה במדבר ועי' שמ"ר פר' ג' אצל הארון סימן ב' ג"כ. הארון והמנוחה וכו'. שכל
 היה אצלם ג"כ הדלקת אור הרבה לסיומן שמחה ועיין בילקוט ס"פ בראשית) וניתנה לישראל ר"ל לצדיקים (וכ"ה הגי' בתנחומא) וכמ"ש בבר' שנגנו לצדיקים לשמח בו (כד"א
 ידוע לצדיק ולשיר לב שמחה) ובעוה"ז כביכול תוצר הקב"ה לישב עם הבריות רק באור הנר (שהוא רמז למעוס גלוי אור השנת כבודו בעולם) ונראה רמז למקרא (משלי ג)
 י צדיקים ישמח ונר רשעים (שבעוה"ז) גרמו רק לאור הנר) ידע וישמחו צדיקים באורם שיגלה אז. י מנוחה טהורה כו'. זה טהור בכלים אחרים כו'. נראה שרמז בפרשה וזה
 י הראה מקרא שבס"פ אמור על המנוחה המהורה יערוך. ואף על פי כן נתקשה בו ואעפ"כ כו'. נראה שרמז בפרשה וזה
 י המנוחה מקשה בו פקשה היא. וכמראה אשר הראה. הרי דפי שנתקשה והראו ואעפ"כ כתיב כן עשה ולא כתיב עשה משה לומר שבעלאל עשאה וכן מ"ש בפ' תרומה
 י זה טהור יעשה אותה מתפרש לפשוטו שחזר על בצלאל (ומה שנתקשה המנוחה בעשייתה על משה. ירמוז שאף ההכנה השלימה מצד האדם להשיג מקום לחול עליו אור
 י עשה (כמש"ל) אין בכח האדם השלם להכניח בעצמו וכמ"ש אלמלי הקב"ה עזר לו כו'. והו שה' עי' בצלאל שניתנה בו רוח חכמה מלמעלה לעשות ככל מלאכה ולא מלבדו.
 בצלאל אף היית כו'. ברכות (נ"ה). מחמשה דברים שנגנו כו'. יומא (כ"א) ע"ש.

נחמד לראיה
 י ר' לוי בר רבי אומר מנוחה טהורה ירדה מן השמים וכו'. וה"פ ידי משה פירש דמאי דמקיים המדרש ולפיכך כשחבר ביהמ"ק נגנוה המנוחה. הטעם שנגנוה
 י וסולל והיה מעשה הקב"ה הוא וכו' ע"ש. וקשה טונא דהמדרש הוה כדלילא לומר שנגלאל עשאה והיכי קאמר שהקב"ה עשאה. ומאי דקאמר רבי לוי בר רבי
 י עשאה עשורה ירדה מן השמים. ומעשה המנוחה שהראה למשה לפי שהיה מתקשה בה. והכי נמי ליתא לעיל במדרש כסדר שמות פרשה ט"ו, ונראה לענ"ד דהכי

אמר דוד באור פני מלך. צ"ע שהרי פסוק זה הוא
 במשלי י"ז ועוד שהתחיל בפסוק שלח אורך ע"כ בהכרח
 להגיהה אמר דוד שלח אורך ואמתך ואע"פ שהתחיל
 אמרו ישראל הכל ענין אחד שדוד אמר פסוק זה על
 ישראל אמרו שלח אורך אור

האמת של מעלה המה יביאנו
 אל הר קדשיך ואל משכנותיך
 שהמנוחה שהיא במשכנותיך
 רומזים אל אור אמתך כי באור
 פני מלך חיים וכצ"ל אמר דוד
 שלח אורך וגו' באור פני מלך
 חיים וע"כ חתם דוד ואבואה אל
 מזבח אלהים אל אל שמחת
 גילי וגו' שמזה שצוה לנו
 להאיר במקדש אנו יודעים
 שנשמח באור עליון ולא
 הרשעים והו שחתם ר"י בר"י
 נמנע השמחה מן הרשעים
 וכמ"ש ב"ר פר' י"א בסי' ב'
 מפסוק וימנע מרשעים אורם
 ועל הצדיקים אמר אל
 שמחת גילי על שנתן להם האור
 ואור ושמחה ענין אחד הוא
 כמ"ש אור זרוע לצדיק ולישירי
 לב שמחה כמ"ש בברייתא
 דל"ב מדות מדה י"ט. ועל
 יד דברים אלו נתחברו חלקי
 המאמר זה לזה יתלכדו ולא
 יתפרדו וההגה מוכרחת ודו"ק.

י מנוחה טהורה. תנחומא סימן
 ר' ולעיל סי' ד'. בצלאל היית.
 צ"ע שהרי משה היה בצלאל
 בהר עם ה' ולא ידע ואיך ידע
 בצלאל על שהיה בצלאל אל יותר
 ממה שזכנס לפני ולפנים בהר
 יותר מהכל ואולי מ"ש בצל
 אל על בצלאל רומז למעלה
 ומדרגה בענין מלאכת כלי
 משכן שהיה בבצלאל יותר
 ממה כי משה לא היה חרש
 וגם כלל גדול הוא שמה היה
 מלך ולא עשה בעצמו דבר אלא
 כל מעשיו על פי ציווי ומאמרו
 וכמו שבי' מפורש אצל כל
 המלאכה שבצלאל והחכמים
 עשו וגם המנוחה כמפורש
 ועכ"ז נקרא על המשכן וכל
 כליו וגם המנוחה על שמו של
 כלי וגם המנוחה וכו'. שכל

הוא וכמ"ש ומשכן ה' אשר עשה משה במדבר ועי' שמ"ר פר' ג' אצל הארון סימן ב' ג"כ. הארון והמנוחה וכו'. שכל
 היה אצלם ג"כ הדלקת אור הרבה לסיומן שמחה ועיין בילקוט ס"פ בראשית) וניתנה לישראל ר"ל לצדיקים (וכ"ה הגי' בתנחומא) וכמ"ש בבר' שנגנו לצדיקים לשמח בו (כד"א
 ידוע לצדיק ולשיר לב שמחה) ובעוה"ז כביכול תוצר הקב"ה לישב עם הבריות רק באור הנר (שהוא רמז למעוס גלוי אור השנת כבודו בעולם) ונראה רמז למקרא (משלי ג)
 י צדיקים ישמח ונר רשעים (שבעוה"ז) גרמו רק לאור הנר) ידע וישמחו צדיקים באורם שיגלה אז. י מנוחה טהורה כו'. זה טהור בכלים אחרים כו'. נראה שרמז בפרשה וזה
 י הראה מקרא שבס"פ אמור על המנוחה המהורה יערוך. ואף על פי כן נתקשה בו ואעפ"כ כו'. נראה שרמז בפרשה וזה
 י המנוחה מקשה בו פקשה היא. וכמראה אשר הראה. הרי דפי שנתקשה והראו ואעפ"כ כתיב כן עשה ולא כתיב עשה משה לומר שבעלאל עשאה וכן מ"ש בפ' תרומה
 י זה טהור יעשה אותה מתפרש לפשוטו שחזר על בצלאל (ומה שנתקשה המנוחה בעשייתה על משה. ירמוז שאף ההכנה השלימה מצד האדם להשיג מקום לחול עליו אור
 י עשה (כמש"ל) אין בכח האדם השלם להכניח בעצמו וכמ"ש אלמלי הקב"ה עזר לו כו'. והו שה' עי' בצלאל שניתנה בו רוח חכמה מלמעלה לעשות ככל מלאכה ולא מלבדו.
 בצלאל אף היית כו'. ברכות (נ"ה). מחמשה דברים שנגנו כו'. יומא (כ"א) ע"ש.

ידי משה
 י ר' לוי בר רבי אומר מנוחה טהורה ירדה מן השמים וכו'. וסיומ דבריו הוא עד לפיכך כשחבר ביהמ"ק נגנוה המנוחה. פ"י לפיכך הואיל והיה

ו יומא דף כ"א ע"ב ודף ע"ב ע"ב.
 הוריות דף י"ב. כלימות דף ה'.
 מוספא יומא פרק כ'. ומוספא
 סוטה פרק י"ג. אדר"ל פרק מ"א.
 ירושלמי תענית פרק כ'. עשה"ר פ'
 מ' פסוק ט' סימן ג'.

הרשעים. שאינם מתאמינים נאל
 מי.

ט אמר דוד באור פני מלך
 חיים. לכאורה צריך להגיה
 שלמה חלוק דוד או פסוק
 אחר מתהלים. י אמר לו
 כיצד תעשה אותה אמר
 לו מקשה תיעשה המנוחה
 (ואעפ"כ נתקשה משה וירד
 ושכח מעשיה עלה ואמר
 רבוני כיצד תעשה אותה א"פ
 מקשה תיעשה המנוחה).
 נראה דמתיבתא ואעפ"כ עד
 המנוחה מיתרים המה וכן
 בתנחומא ליתא. עלה ואמר
 רבוני שכחתי אותה הראה לו
 למשה ועוד נתקשה בה. ר"ל
 הראה לו מנוחה עשויה
 ואח"כ הראה לו איך לעשות
 שנטל מטבע של אש ועשאה
 בפניו.

ט נמנע השמחה והאורה
 מהרשעים ונתנה לישראל.
 שהוצרך הקב"ה ליהנות מנר בשר
 ודם זהו אל פני המנוחה העליונה
 שהיא מקור האורה יאירו. י עד
 שנמל מבעב של אש. וממנו
 ה' הולך ועושה חיות המנוחה
 וא"כ ב' פעמים או ג' הראו זהו
 כמראה אשר הראה ה' לפיכך
 כשחבר בית המקדש נגנו כיון
 שצורתה וסדר עשייתה הראוהו
 מהשמים אע"פ שעשאה בצלאל
 נתקשה יותר משאר כלים וצריך
 להבין כי קשה מירידי אירידיה
 בתולה אמר מנוחה טהורה ירדה
 ובסוף אמר בצלאל יעשנה אלא
 הכונה היא על הראיה אמצעית
 עליה אמר מנוחה טהור ירדה
 והולך המאמר ומפרש.

ט נמנע השמחה מן
 הרשעים. היינו אורה כמ"ש
 (איוב ל"ה) וימנע מרשעים אורם
 (כד"א)
 י מנוחה טהורה כו'. זה טהור בכלים אחרים כו'. נראה רמז למקרא (משלי ג)
 י צדיקים ישמח ונר רשעים (שבעוה"ז) גרמו רק לאור הנר) ידע וישמחו צדיקים באורם שיגלה אז. י מנוחה טהורה כו'. זה טהור בכלים אחרים כו'. נראה רמז למקרא (משלי ג)
 י הראה מקרא שבס"פ אמור על המנוחה המהורה יערוך. ואף על פי כן נתקשה בו ואעפ"כ כו'. נראה שרמז בפרשה וזה
 י המנוחה מקשה בו פקשה היא. וכמראה אשר הראה. הרי דפי שנתקשה והראו ואעפ"כ כתיב כן עשה ולא כתיב עשה משה לומר שבעלאל עשאה וכן מ"ש בפ' תרומה
 י זה טהור יעשה אותה מתפרש לפשוטו שחזר על בצלאל (ומה שנתקשה המנוחה בעשייתה על משה. ירמוז שאף ההכנה השלימה מצד האדם להשיג מקום לחול עליו אור
 י עשה (כמש"ל) אין בכח האדם השלם להכניח בעצמו וכמ"ש אלמלי הקב"ה עזר לו כו'. והו שה' עי' בצלאל שניתנה בו רוח חכמה מלמעלה לעשות ככל מלאכה ולא מלבדו.
 בצלאל אף היית כו'. ברכות (נ"ה). מחמשה דברים שנגנו כו'. יומא (כ"א) ע"ש.

ידי משה
 י ר' לוי בר רבי אומר מנוחה טהורה ירדה מן השמים וכו'. וסיומ דבריו הוא עד לפיכך כשחבר ביהמ"ק נגנוה המנוחה. פ"י לפיכך הואיל והיה

